

άκρο

άκρο, το, ουσ. [<ουδ. του επιθ. άκρος], η άκρη· στον πλ. **τα άκρα**, τα χέρια και τα πόδια (άνω άκρα, τα χέρια || κάτω άκρα, τα πόδια)·

- *άνθρωπος των άκρων*, βλ. λ. [άνθρωπος](#)·

- *απ' άκρου εις άκρον*, από το ένα ακραίο σημείο στο άλλο, σε όλο το μήκος ή σε όλη την έκταση: «απ' άκρου εις άκρον της επικράτειας ξεσηκώθηκαν οι μαθητές διαδηλώνοντας την αντίθεσή τους στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση». Συνών. *απ' άκρη σ' άκρη*·

- *είναι τα δυο άκρα αντίθετα*, είναι εντελώς διαφορετικοί χαρακτήρες: «λες και τα γέννησε διαφορετική μάνα αυτά τ' αδέρφια, γιατί είναι τα δυο άκρα αντίθετα»·

- *στο άλλο άκρο*, στο αντίθετο απομακρυσμένο σημείο από ένα άλλο: «εγώ μένω στην ανατολική Θεσσαλονίκη κι ο φίλος μου μένει στο άλλο άκρο», δηλ. στη δυτική·

- *το τραβώ μέχρι τα άκρα*, βλ. φρ. *φτάνω στα άκρα*·

- *τον σπρώχνω στα άκρα*, τον κάνω να ξεπεράσει τα φυσιολογικά του όρια, τον οδηγώ σε ακραίες ενέργειες, σε ακρότητες: «μη τον καταπιέξεις με την αυταρχική σου συμπεριφορά, γιατί τον σπρώχνεις στα άκρα του άνθρωπο!»·

- *φτάνω στα άκρα*, ξεπερνώ τα φυσιολογικά μου όρια, οδηγούμαι σε ακραίες ενέργειες, σε ακρότητες, το παρακάνω, το παρατραβώ: «τον έχει τόσο μίσος, που είναι αποφασισμένος να φτάσει στα άκρα προκειμένου να τον εκδικηθεί»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας